

Hugo Bouter e.a.

Wat is de mens, dat U aan hem denkt?

Psalm 8:5; 144:3-4; Hebr. 2:6

In de zo bekende Psalm 8 vinden wij opnieuw een bewijs dat Christus altijd het Centrum is van de gedachten en openbaringen van God. Toen David dit lied schreef voor de koorleider, was hij onder de indruk van het contrast tussen de zwakheid en geringheid van Adam als sterfelijk mens na de zondeval en de grootheid van de heerschappij die God oorspronkelijk aan hem had toevertrouwd in de hof van Eden. Tegenover de onmetelijke schepping, de hemel, de maan en de sterren was het mensenkind zo onbeduidend, dat het scheen alsof God niet aan hem hoefde te denken. In rangorde was hij ook minder dan de engelen. En toch had God Adam als hoofd over alle dingen gesteld. Hij had hem met heerlijkheid en luister gekroond. Hij liet hem heersen over de werken van Zijn handen. Hij had alles onder zijn voeten gelegd, alle dieren op aarde, alle vissen en vogels (vgl. Ps. 8:6-9 met Gen. 1:26).

Helaas, wat bleef er na de zondeval van die heerschappij over? Satan werd de overste van de wereld. De mens, die zich tot in het stof verlaagde, was nog slechts een slaaf van de zonde, een gevallen koning. Was nu alles voor hem verloren? Nee, wat de eerste Adam door zijn overtreding had verloren, heeft de laatste Adam, de tweede Mens uit de hemel, méér dan teruggewonnen. De mens in zichzelf is niets, maar als wij kijken naar de Man van Gods raadsbesluiten, krijgen al deze uitspraken van de psalmdichter nieuwe kracht en een diepere betekenis.

De brief aan de Hebreëen, waar deze Psalm wordt aangehaald, toont duidelijk aan dat het toekomstige aardrijk niet aan engelen zal worden onderworpen, maar aan

de Zoon des mensen. Hij is een weinig minder, of een korte tijd minder dan de engelen gemaakt vanwege het lijden van de dood, maar als de Opgestane is Hij met heerlijkheid en eer gekroond. Hij troont nu aan Gods rechterhand en alle engelen van God moeten Hem aanbidden (Hebr. 1:6). En hoe heeft God alles onder Zijn voeten gelegd? Niet door hem eenvoudig de heerschappij toe te vertrouwen, zoals aan Adam. Maar Hij die de laagste plaats had ingenomen door gehoorzaam te worden tot de dood van het kruis, is door Zijn opstanding uit de doden tot Hoofd over alle dingen gesteld. Zie 1 Korintiërs 15:25-27, waar ook Psalm 8:7 wordt aangehaald, evenals in Efeziërs 1:22. De hele schepping, inclusief de engelen, de dood en de duivel, alles is onder Zijn voeten gelegd (Hebr. 2:8-14).

Zo worden in Psalm 8 en andere plaatsen de rechten van Christus op de universele heerschappij als de Zoon des mensen vastgesteld. Het zijn Zijn rechten als de tweede Mens, de laatste Adam (vgl. Dan. 7:13-14). Anderzijds toont Psalm 2:6 dat Hij ook als Gods Zoon alle rechten bezit op het koningschap over Sion, Gods heilige berg. En in Psalm 72 zien wij Hem deze plaats te midden van Zijn volk Israël innemen als de Zoon van David, de ware Salomo, de Vredevorst.

OudeSporen 2021

